Lietas arhīva Nr. C-0809-22/16
ECLI:LV:RPPT:2022:0527.C68351821.6.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2022.gada 27.maijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesnese A.Grāvīte
rakstveida procesā izskatīja vienkāršotās procedūras civillietu Dzīvokļu īpašnieku biedrības „Torņakalna pakavs" prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2021.gada 16.aprīlī Dzīvokļu īpašnieku biedrības „Torņakalna pakavs" (turpmāk arī – prasītāja) cēla tiesā prasību vienkāršotās procedūras lietā pret /pers. A/ (turpmāk – atbildētāja) par naudas piedziņu, kurā, pamatojoties uz Civillikuma 1071., 1401.pantu un Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otro daļu, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas galveno parādu par apsaimniekošanas maksu un uzkrājumiem remontfondā, un patērētajiem komunālajiem pakalpojumiem 1660,86 *euro*, kā arī tiesas izdevumus. Prasības pieteikumā norādīts turpmāk minētais.

[1.1] Atbildētāja ir nekustamā īpašuma ar kadastra Nr./numurs/, kas sastāv no dzīvojamās mājas un zemesgabala /adrese/, 683/59132 domājamas daļas īpašniece, īpašumā dzīvoklis Nr./numurs/.

2008.gada 22.novembrī nekustamā īpašuma /adrese/, īpašnieki nodibināja dzīvokļu īpašnieku biedrību „Torņakalna pakavs". Biedrības dibināšanas mērķis ir rūpēties par dzīvojamās mājas /adrese/, apsaimniekošanu un uzturēšanu. Ar 2009.gada 1.jūliju prasītāja pārņēma dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un sāka nodrošināt iespēju visiem dzīvokļu īpašniekiem saņemt visus īpašumiem pieejamos komunālos pakalpojumus, kā arī sāka nodrošināt gan obligātās pārvaldīšanas darbības, gan saskaņā ar dzīvokļu īpašnieku kopsapulču lēmumiem – arī citas pārvaldīšanas darbības.

[1.2] No 2009.gada 1.jūnija prasītāja nodrošina iespēju atbildētājai saņemt visus īpašumā pieejamos komunālos pakalpojumus, taču atbildētāja 2018.gada beigās maksājumus par apsaimniekošanu, uzkrājumu remontfondā un komunālajiem pakalpojumiem veica neregulāri un nepilnā apmērā, par ko 2020.gada 13.martā tika taisīts spriedums civillietā Nr./numurs/ (spriedums stājies spēkā un ir izpildīts), savukārt civillieta Nr./numurs/tika ierosināta par parāda piedziņu laika periodā no 2019.gada 1.jūlija līdz 2020.gada 29.februārim. Arī šobrīd atbildētāja turpina nemaksāt komunālo pakalpojumu rēķinus un parāds ar katru mēnesi palielinās.

Nekustamā īpašuma /adrese/ īpašnieki ar prasītāju ir noslēguši Dzīvokļa pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumus. Četrdesmit astoņi no septiņdesmit četriem dzīvokļu, neapdzīvojamo telpu un biroju īpašniekiem, kas kopā pārstāv sešdesmit četrus procentus no nekustamā īpašuma īpašniekiem, ir parakstījuši Dzīvokļa pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumus.

Ņemot vērā, ka prasītāja nodrošina kopējās lietas – nekustamā īpašuma /adrese/, uzturēšanu, veicot Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrajā daļā noteiktās obligāti veicamās dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbības, visu kopīpašnieku pienākums ir norēķināties ar prasītāju par kopējās lietas uzturēšanai veiktajiem nepieciešamajiem izdevumiem samērīgi ar viņu daļām. Kā arī Civillikuma 1071.pantā ir noteikts, ka uz kopējo lietu gulstošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām.

[1.3] Atbildētāja nepilda savus kopīpašnieka pienākumus un parāds par apsaimniekošanu, uzkrājumiem remontfondā un komunālajiem pakalpojumiem par periodu no 2020.gada 1.marta līdz 2021.gada 1.aprīlim sastāda summu 1660,86 *euro*.

[2] 2021.gada 26.maijā tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi par prasību, kuros norādīts, ka celto prasību neatzīst.

[2.1] Paskaidrojumos norādīts, ka prasītāja kopš 2009.gada vasaras nav spējīga vai nevēlas noslēgt pārvaldīšanas uzdevumu ar atbildētāju atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.pantā paredzētajai kārtībai. Šādas prasītājas rīcības rezultātā atbildētājai nevienu reizi nebija uzrādīti, saskaņoti un apstiprināti pakalpojuma sniegšanas izcenojumi un konkrēti: apsaimniekošanas maksas tarifa pamatojošās tāmes; uzkrājumu fonda „uzkrājumi remontdarbiem" tarifa pamatojošās tāmes; naudas līdzekļu izlietošanas atskaites no budžeta „uzkrājumi remontdarbiem".

Prasītāja kopš 2009.gada vasaras nav sniegusi atbildētājai atskaiti par izlietotajiem līdzekļiem no fonda „uzkrājumi remontdarbiem", no šī fonda izņemtās naudas apmērs sastāda aptuveni 70 000 *euro*.

Atbildētājai un dzīvokļu īpašnieku kopībai nav piespiedu kārtā jāpiedalās prasītājas īstenotajās prettiesiskajās darbībās – nekontrolējamā naudas līdzekļu izlietošanā no uzkrājumu fonda „uzkrājumi remontdarbiem", patvaļīgās būvniecības epizodēs, vairāku atsevišķo nekustamo īpašumu iegādē un to uzturēšanā.

[2.2] Atbildētājai nav parādsaistību pret prasītāju – komunālie maksājumi nomaksāti, savukārt par pazudušiem naudas līdzekļiem no uzkrājumu fonda prasītājai ir jāveic pārrēķins, jo ir skaidrs, ka prasītāja atgriezt uzkrājumu fondā naudas līdzekļus 70 000 *euro* apmērā nav spējīga.

Atbildētāja pilnīgi neatzīst prasītājas celto prasību, jo prasītājai nav noslēgts pārvaldīšanas uzdevums ar atbildētāju, prasītājai nav tiesiska pamata piespiest atbildētāju piedalīties prasītājas īstenotajos investīciju projektos – atsevišķo nekustamo īpašumu iegādē un patvaļīgas būvniecības aktivitātēs tajās, turklāt prasītājai ir pienākums atskaitīties par izlietotajiem līdzekļiem no uzkrājumu fonda, taču prasītāja šo pienākumu ignorē vienpadsmit gadu garumā. Prasītājai bija jāatgriež izņemtie naudas līdzekļi uzkrājumu fondā vai jāveic pārrēķins īpašuma īpašniekiem.

[3] 2021.gada 1.jūlijā tiesā saņemta prasītājas atsauksme, kurā norādīts, ka atbildētājas iebildumi pret prasību ir nepamatoti. Atsauksmē norādīts turpmāk minētais.

[3.1] Atbildētājas apgalvojums, ka prasītāja kopš 2009.gada nevēlas ar atbildētāju noslēgt pārvaldīšanas līgumu, neatbilst patiesībai, arī atbildētāja ir aicināta pievienoties pārvaldīšanas līgumam, parakstot to tādu, kādu to ir parakstījuši pārējie dzīvokļu īpašnieki.

Kaut arī atbildētāja nav parakstījusi pārvaldīšanas līgumu, tomēr atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.panta otrajā daļā noteiktajam, dzīvokļu īpašnieku kopības un pārvaldnieka noslēgtais pārvaldīšanas līgums uzliek pienākumus un piešķir tiesības ikvienam dzīvokļu īpašniekam neatkarīgi no tā, vai attiecīgais dzīvokļu īpašnieks ir pievienojies šādam līgumam. Ar līgumu uzņemtās pārvaldnieka saistības pret dzīvokļu īpašniekiem ir attiecināmas arī uz atbildētāju.

[3.2] Attiecībā par tarifiem prasītāja norāda, ka apsaimniekošanas un uzkrājumu fonda tarifi nav mainījušies kopš biedrības dibināšanas (atbildētājas vīrs piedalījās biedrības dibināšanā) un pārvaldīšanas līgumu noslēgšanas. Turklāt minētie lielumi ir iekļauti ikmēneša rēķinos par apsaimniekošanu, ko atbildētāja ir saņēmusi un līdz 2018.gada beigām maksājusi visus noteiktos maksājumus un tos nav apstrīdējusi, līdz ar to atbildētājai apsaimniekošanas tarifi un uzkrājumu fonda iemaksu lielums ir zināms. Ikgadējās atskaites ir sniegtas ikgadējās īpašnieku sapulcēs, izsūtītas visiem dzīvokļu īpašniekiem un tās ir pieejamas biedrības juridiskajā adresē, atbildētājai par to ir zināms.

Prasītāja uzskata, ka citi atbildētājas argumenti par prettiesiskajām darbībām dzīvojamās mājas pārvaldnieka darbībās nepelna ievērību. Atbildētājai ir iespēja un pienākums vērsties tiesībsargājošajās iestādēs ar iesniegumu par konkrētiem likumpārkāpumiem citu personu darbībās, ko prasītāja arī regulāri un konstanti dara, tomēr līdz šim neviens atbildētājas iesniegums nav apstiprinājies un atbildētājas lūgumi par kriminālprocesa ierosināšanu ir tikuši noraidīti. Atbildētājai ir iespēja savu aizskarto tiesību aizstāvībai vērsties tiesā vispārējās prasības kārtībā, tomēr atbildētāja šādas prasības nav cēlusi, kas liecina par atbildētājas apgalvojumu nepamatotību un nepatiesumu.

[3.3] Prasītāja tika dibināta ar mērķi apsaimniekot nekustamo īpašumu /adrese/, pamatojoties uz 2008.gada 23.septembra dibināšanas lēmumu un statūtiem, kuru 2.1.punkts noteic, ka biedrība dibināta ar mērķi nodrošināt tās apsaimniekošanā nodoto dzīvojamo namu pienācīgu uzturēšanu. Biedrību dibināja trīsdesmit seši dzīvojamā nama dzīvokļu īpašnieki.

Prasītāja ar 2009.gada 19.februāra dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumu pārņēma namu /adrese/, apsaimniekošanā. Visi maksājumi, tostarp uzkrājumi remontfondā, ir noteikti ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tipveida līgumu. Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tipveida līgumi ir noslēgti ar sešdesmit četriem procentiem dzīvokļu īpašnieku no visiem dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašniekiem.

Ar 2017.gada 18.maija dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumu apsaimniekošanas maksa palielināta no 0,35 *euro*/m^2 mēnesī uz 0,38 *euro*/m^2 mēnesī. Citi dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumi, ar kuriem tiktu mainīti, grozīti vai palielināti dzīvokļu īpašnieku kopības noteiktie un ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu saistītie maksājumi, nav pieņemti.

[4] 2022.gada 22.februārī tiesā saņemts atbildētājas pārstāvja iesniegums, kas lietas materiāliem pievienots kā paskaidrojums par prasību. Paskaidrojumā norādīts turpmāk minētais.

Atbildētājas ieskatā trūkst informācijas, uz kuras pamata atbildētāja varētu atzīt prasītājas celto prasību par 2020.gada 19.martā izrakstīto rēķinu Nr.NER 2-59-132/2 224,84 *euro* apmērā apstākļos, kad prasītāja nebija elektroenerģijas piegādātāja celtās prasības periodā.

Prasītājas izrakstīto rēķinu kopijās ir uzrādīta pozīcija „Maksa par pieslēguma nodrošināšanu" par naudas summu 5,19 *euro* mēnesī, taču pēc rēķinos esošās informācijas redzams, ka elektroenerģijas patēriņš dzīvokļa īpašumā celtās prasības periodā nav bijis, proti, prasītāja nenodrošināja pakalpojumu „Maksa par pieslēguma nodrošināšanu". Līdz ar to nav pamata atzīt prasītājas pieteikto naudas summu 5,19 *euro* x 13 mēneši = 67,47 *euro* par pakalpojumu „Maksa par pieslēguma nodrošināšanu", jo pakalpojums netika nodrošināts.

No celtās prasības un tās pielikumiem atbildētājas pārstāvis konstatē, ka prasītājai nav noslēgts elektroenerģijas tirdzniecības līgums ar atbildētāju. Vienlaicīgi konstatējams, ka prasītājai nav noslēgts elektroenerģijas tirdzniecības līgums ar dzīvokļu īpašnieku kopību. Kā arī prasītājai nav noslēgts īpašuma pārvaldīšanas līgums ar dzīvokļu īpašnieku kopību.

Prasītāja gadiem ilgi un apzināti ignorē tai saistošus normatīvos aktus, proti, Dzīvokļa īpašuma likumu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumu un Ministru kabineta 2014.gada 21.janvāra noteikumus Nr.50 „Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumi".

2020.gada 9.aprīlī uz prasītājas iesnieguma pamata tika uzsākta resoriskās pārbaudes lieta Nr.ENŽ-2938. Resoriskās pārbaudes lietā prasītāja pieteica materiālo kaitējumu, tajā skaitā naudas summu 224,84 *euro* apmērā, kas figurē arī prasītājas celtajā prasībā civillietā Nr./numurs/. No minētā izriet, ka prasītāja naudas summu 224,84 *euro* apmērā mēģina piedzīt no divām personām, divos dažādos procesos – caur civillietu Nr./numurs/ no atbildētājas un caur kriminālprocesu no citas personas.

[5] 2022.gada 14.martā tiesā saņemta prasītājas papildus atsauksme, kurā papildus norādīti lietas faktiskie apstākļi, proti, attiecībā uz prasītājas izrakstīto rēķina Nr.NER 2-59-132/2 par naudas summu 224,84 *euro* apmērā prasītāja norāda, ka 2020.gada 16.martā tika konstatēts nelikumīgs elektrības pieslēgums nekustamā īpašuma Neretas ielā 2, Rīgā, koplietošanas elektrības avotam. Par šo faktu tika ziņots policijai, kas uzsāka resorisko pārbaudi. Lieta noslēgusies ar /pers. B/ saukšanu pie administratīvās atbildības.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2014.gada 21.janvāra noteikumiem Nr.50 "Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumi" tiek aprēķināts elektrības vidējais patēriņš, proti, 2044 kWh x 0,11 *euro*/kWh = 224,84 *euro*.

Atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem Nr.50, maksa par pieslēguma nodrošināšanu – fiksētā pieslēguma maksa elektroenerģijas lietotājam jāmaksā, kamēr pastāv līgumattiecības starp klientu un elektroenerģijas tirgotāju arī par īpašumiem, kuros elektroenerģijas piegāde ir pārtraukta.

Ņemot vērā, ka atbildētāja sistemātiski neapmaksā pamatoti piestādītos rēķinus, kā rezultātā prasītāja kārtējo reizi ir spiesta celt prasību tiesā par parāda piedziņu un to, ka prasītāja veic savas ar likumu pamatotās darbības, prasītājas ieskatā atbildētājas piedāvājumi par jebkādu izlīgumu nav vērā ņemami un izteikti vienīgi nolūkā maldināt tiesu, jo prasītāja regulāri cieš zaudējumus tiesas izdevumu veidā.

[6] 2022.gada 15.martā lietā saņemti atbildētājas pārstāvja papildus paskaidrojumi par prasību, kuros norādīts, ka prasītāja joprojām nav spējīga pamatot matemātisko aprēķinu rēķinam Nr.NER 2-59-132/2 par naudas summu 224,84 *euro* apmērā.

Šobrīd nepastāv pamats apmierināt prasītājas pieteikto naudas summu 224,84 *euro* apmērā, jo šo naudas summu prasītāja jau mēģināja izkrāpt no trešās personas un par to, kādi ir prasītājas panākumi īstenojot šo prettiesisko nodomu, nav zināms, jo prasītāja mērķtiecīgi izvairās no informācijas sniegšanas tiesai.

Nav pamata apmierināt arī prasītājas prasījumu attiecībā uz naudas summu par „Maksa par pieslēguma nodrošināšanu" 67,47 *euro*, jo pieslēgums nav bijis un atbildētājai ir bijis cits elektroenerģijas piegādātājs.

[7] 2022.gada 20.aprīlī tiesā saņemta prasītājas atsauksme, kurā norādīta papildus informācija par lietas faktiskajiem apstākļiem, proti, vidēji vēsturiskais elektroenerģijas patēriņš ir 365 kWh mēnesī. Pēc elektrības atslēgšanas konkrētajam dzīvoklim 2019.gada jūnijā, kad ir vasaras periods un elektroenerģijas patēriņam bija jākrītas, tas strauji pieauga uz vidējo patēriņu 592 kWh mēnesī. Starpība starp vidējo vēsturisko patēriņu un patēriņu pēc 2019.gada jūnija ir 227,11 kWh mēnesī. Vidējais patēriņš 227,11 kWh tika sareizināts ar deviņiem mēnešiem (līdz nelikumīgā pieslēguma konstatēšanas brīdim), kopā veidojot 2044 kWh.

[8] 2022.gada 26.maijā tiesā saņemta prasītājas atbilde uz tiesas pieprasījumu, kurā norādīts, ka pēc prasības celšanas atbildētāja ir samaksājusi prasītājai daļu no parāda summas, tādejādi prasītāja uztur prasību daļā par atlikušo parāda daļu 224,84 *euro* un daļā par visu tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanu no atbildētājas, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta otro daļu.

[9] 2022.gada 13.maijā pusēm paziņots par civillietas izskatīšanu rakstveida procesā un saīsinātā sprieduma pieejamību tiešsaistes sistēmā 2022.gada 27.maijā (lietas 214.lapa).

[10] Atbildētājas pārstāvis lūdzis tiesu lietu skatīt mutvārdu procesā.

Civilprocesa likuma 250.^{26}panta pirmā daļa noteic, ka tiesa, ievērojot šajā nodaļā paredzētos izņēmumus, iztiesā lietu tiesas sēdē, ja ir saņemts puses pamatots lūgums un tiesa atzīst par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē.

Izvērtējot pieteikto lūgumu par lietas iztiesāšanu tiesas sēdē, kā arī lietas materiālus kopumā, tiesa atzīst, ka lietas iztiesāšana mutvārdu procesā nav nepieciešama un lietu var iztiesāt rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[11] Pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējot tos kopsakarā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

[11.1] Lietā nodibināts, ka atbildētājai pieder dzīvokļa īpašums Nr./numurs/, /adrese/(turpmāk – dzīvokļa īpašums) (lietas 13.lapa).

No lietas materiāliem konstatējams, ka dzīvokļu īpašnieku biedrība "Torņakalna pakavs" dibināta 2008.gada 23.septembrī nekustamā īpašuma /adrese/ pārvaldīšanai (lietas 80.-88.lapa).

Tāpat lietā konstatēts, ka prasītāja pārņēmusi daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldīšanu un apsaimniekošanu no 2009.gada 1.jūnija un ka no minētā laika prasītāja arī veic šīs dzīvojamās mājas apsaimniekošanu un pārvaldīšanu (lietas 76.lapa).

Minētie fakti ir nodibināti ar spēkā stājušos tiesas spriedumu civillietā Nr./numurs/ vienkāršotās procedūras lietā dzīvokļu īpašnieku biedrības "Torņakalna pakavs" prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta otro daļu, fakti, kas nodibināti ar likumīgā spēkā stājušos spriedumu vienā civillietā, nav no jauna jāpierāda, iztiesājot citas civillietas, kurās piedalās tās pašas puses.

[11.2] Prasītāja 2021.gada 16.aprīlī cēlusi prasību pret atbildētāju par apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu parāda piedziņu par laika periodu no 2020.gada 1.marta līdz 2021.gada 1.aprīlim 1660,86 *euro* apmērā. Vēlāk prasītāja samazinājusi prasības summu, ņemot vērā apstākli, ka atbildētāja tiesvedības gaitā labprātīgi ir samaksājusi daļu no parāda, tādejādi prasītāja lūdz piedzīt atlikušo parādu 224,84 *euro* apmērā (lietas 233.lapa), ko faktiski veido viens nesamaksātais rēķins Nr.NER 2-59-132/2 (lietas 27.lapa).

[11.3] No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja 2018.gada 13.septembrī noslēgusi Elektroenerģijas pārdošanas līgumu ar SIA "Enefit", tādejādi nodrošinot elektroenerģijas pakalpojumus dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašniekiem (lietas 40.-41.lapa).

Tāpat lietā nav strīds par to, ka 2019.gada jūnijā elektrības padeve dzīvokļa īpašumam tikusi pārtraukta parāda dēļ. Savukārt 2020.gada 16.martā prasītāja konstatējusi nelikumīgu elektrības pieslēgumu nekustamā īpašuma /adrese/, koplietošanas elektrības avotam. Sakarā ar šo apstākli tika uzsākta administratīvā pārkāpuma lietvedība.

[11.4] No Rīgas domes Administratīvās komisijas 2020.gada 25.augusta lēmuma Nr.D57-AK-20-33-9 (lietas 158.-159.lapa) redzams, ka komisijai, izvērtējot lietas materiālus, nerodas šaubas, ka /adrese/, tika konstatēta elektroenerģijas patvaļīga patērēšana, taču lietā nav pierādīts, kura tieši persona ir veikusi patvaļīgu pieslēgumu elektroenerģijas sadales skapim. Tādejādi komisija nolēma izbeigt pēc Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 98.[1] panta otrās daļas uzsākto administratīvā pārkāpuma lietvedību pret /pers. B/. Lēmums nav pārsūdzēts un ir stājies likumīgā spēkā.

Tādejādi ar minēto Rīgas domes Administratīvās komisijas lēmumu ir nodibināts fakts, ka dzīvokļa īpašumā notikusi patvaļīga elektroenerģijas patērēšana.

[11.5] Dzīvokļu īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 3.punkts noteic, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums: norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana).

Tiesas ieskatā minētais attiecas arī uz dzīvoklī patvaļīgi patērēto elektroenerģiju.

Ministru kabineta 2014.gada 21.janvāra noteikumu Nr.50 "Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumi" 58.punkts noteic, ja elektroenerģijas komercuzskaites mēraparāts bojāts ar nolūku samazināt elektroenerģijas patēriņa rādījuma lielumu vai radīt iespēju elektroenerģiju lietot bez maksas vai lietotājs ir patvaļīgi izmainījis uzskaites shēmu, lietotāja pienākums ir samaksāt par neuzskaitīto elektroenerģiju un pakalpojumiem šo noteikumu 112. vai 113. punktā minētajā kārtībā un segt izdevumus par komercuzskaites izbūvi sistēmas operatoram brīvi pieejamā vietā, kas nepārsniedz faktiskos izdevumus ēkas ievada un komercuzskaites rekonstrukcijai.

Lietā nav strīds par to, ka atbildētāja kā dzīvokļa īpašniece nav veikusi samaksu par dzīvoklī patvaļīgi patērēto elektroenerģiju. Pierādījumi, kas apliecinātu pretējo, lietā nav iesniegti.

[11.6] No patvaļīgi patērētās elektroenerģijas aprēķina redzams, ka atbildētājai par laika periodu no 2019.gada jūnija (kad tika pārtraukta elektrības padeve dzīvoklim) līdz 2020.gada 16.martam (kad tika konstatēts patvaļīgs pieslēgums) aprēķināts vidējais elektroenerģijas patēriņš, kopā 2044 kWh (lietas 171.-172.lapa). Minēto aprēķinu atbildētāja lietā nav apstrīdējusi, tādejādi tiesai nav pamata to apšaubīt.

Tāpat no lietas materiāliem redzams, ka, pamatojoties uz šo aprēķinu, atbildētājai tika izrakstīts strīdus rēķins 224,84 *euro* apmērā ar apmaksas termiņu 10 dienas no rēķina izrakstīšanas dienas (2020.gada 19.marta). Šo rēķinu atbildētāja joprojām nav apmaksājusi, par ko lietā nav strīds.

Ņemot vērā to, ka līgumattiecības ar SIA "Enefit" par elektroenerģijas pakalpojumiem ir nodibinājusi prasītāja kā dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldniece, atbildētājai kā dzīvokļa īpašniecei, pamatojoties uz Dzīvokļu īpašuma 10.panta pirmās daļas 3.punktu, ir pienākums veikt samaksu prasītājai par dzīvoklī patvaļīgi patērēto elektroenerģiju.

Ņemot vērā minētos apstākļus, tiesa atzīst, ka prasība par parāda 224,84 *euro* piedziņu ir pamatota un apmierināma.

[12] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195.pantu, prasītājai atzīstamas tiesības par laiku līdz tiesas sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos 6% (sešus procentus) gadā no visas ar spriedumu piedzītās summas un tā pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis piedzītās summas lielumu.

[13] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta otro daļu, no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami tās samaksātie tiesas izdevumi – valsts nodeva 249,13 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,47 *euro*, kopā 254,60 *euro*.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 189.-194.pantu, 204.[1]pantu, tiesa

nosprieda

Prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, Dzīvokļu īpašnieku biedrības „Torņakalna pakavs", reģistrācijas numurs 40008134097, labā galveno parādu 224,84 *euro,* tiesas izdevumus 254,60 *euro*, kopā 479,44 *euro* (četri simti septiņdesmit deviņi *euro*, 44 centi). Samaksa veicama Dzīvokļu īpašnieku biedrības „Torņakalna pakavs", reģistrācijas numurs 40008134097, norēķinu kontā AS „SEB Banka" LV49UNLA0050013352213.

Atzīt Dzīvokļu īpašnieku biedrības „Torņakalna pakavs", reģistrācijas numurs 40008134097, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6% (sešus procentus) gadā no visas ar spriedumu piedzītās summas, nosakot, ka tā pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis piedzītās summas lielumu.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sagatavošanas brīža – 2022.gada 27.jūnija – Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Tiesnese A.Grāvīte